

UCHWAŁA Nr 51 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lutego 1960 r.

o zmianie uchwały nr 327 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy.

Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 327 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy (Monitor Polski Nr 70, poz. 432) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W uspołecznionych zakładach pracy do wszystkich pracowników (robotników i pracowników umysłowych), którzy opuszczają pracę bez usprawiedliwienia, stosuje się — w przypadkach i na zasadach określonych w wytycznych stanowiących załącznik do uchwały — kary pieniężne przewidziane w regulaminie pracy.

§ 2. W wytycznych do opracowania regulaminów pracy w uspołecznionych przedsiębiorstwach, stanowiących załącznik do uchwały, o której mowa w § 1, wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części VII skreśla się ust. 3;
- 2) w części IX wprowadza się następujące zmiany:
  - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za nieusprawiedliwione nieprzybycie do pracy nakłada się na pracownika karę pieniężną w wysokości $\frac{1}{4}$ dziennego zarobku, bez stosowania ostrzeżenia (ust. 1).”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4—8 w brzmieniu:

„4. Przepis ust. 3 nie ma zastosowania do pracowników, którzy wskutek nieprzybycia do pracy utracili w danym miesiącu prawo do zasiłku rodzinnego.

5. Należy jednak stosować przepis ust. 3, jeżeli zasiłek rodzinny wypłacany jest do rąk osoby posiadającej stwierdzone wyrokiem lub postanowieniem sądowym prawo do otrzymywania od pracownika alimentów, pobierania jego wynagrodzenia w całości lub w części, pobierania zasiłku rodzinnego albo innych należności przypadających pracownikowi.

6. Tryb usprawiedliwiania nieobecności w pracy, przewidziany dla pracowników pobierających za-

siłki rodzinne w przepisach o zaliczaniu niektórych okresów nieobecności w pracy do dni pracowanych, stosuje się również do pracowników nie pobierających zasiłków rodzinnych.

7. Kary pieniężne mogą być stosowane do wszystkich pracowników za nieusprawiedliwione spóźnianie się do pracy lub jej przedwczesne opuszczenie.
  8. Pracowników opuszczających pracę bez usprawiedliwienia należy uprzedzać o treści przepisu części XI ust. 2.”;
- c) dotychczasowe ust. 4 i 5 otrzymują kolejną numerację 9 i 10;
- 3) w części X ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Uznawanie opuszczenia pracy (nieprzybycia do pracy, spóźnienia się, przedwczesnego opuszczenia pracy) za usprawiedliwione lub nieusprawiedliwione oraz stosowanie kar i innych środków przewidzianych w regulaminie pracy należy do kierownika zakładu pracy po wysłuchaniu wyjaśnień pracownika, z zastrzeżeniem wynikających z przepisów prawa uprawnień zakładowej organizacji związkowej. W zakładach pracy zatrudniających ponad 500 pracowników

kierownik zakładu pracy może przekazać wymienione uprawnienia podległym bezpośrednio kierownikom działów (oddziałów, wydziałów) lub kierownikowi komórki kadrowej.”;

- 4) w części XI ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Regulamin powinien ponadto wskazywać, że nieusprawiedliwiona nieobecność w pracy w ciągu trzech dni w miesiącu lub czterech dni w kwartale, przychodzenie do pracy w stanie nietrzeźwym lub doprowadzanie się do tego stanu podczas pracy może stanowić ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych, które może być podstawą rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w myśl przepisów dekretu powołanego w ust. 1.”

§ 3. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) zapewnią w ciągu miesiąca od dnia ogłoszenia uchwały wprowadzenie do obowiązujących w podległych zakładach pracy regulaminów pracy zmian, wynikających z niniejszej uchwały.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz